prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Sîrbu Victor

dosarul nr.2a-393/25
2-24066016-02-2a-30012025

D E C I Z I E

23 decembrie 2025 **mun.Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Serghei Dimitriu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Violeta Gîrleanu
Grefier Duțul Daniela

examinând în ședință publică cererea de apel înaintată de avocatul stagiar Goreacii Laurenția, reprezentantul apelantului Timotin Galina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.12.2024,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina către SRL ”TiTiTi” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 17.06.2024, Timotin Galina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL ”TITITI și C” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare (f.d.4-7).
2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că Timotin Galina este asociat din anul 2010 al SRL „TITITI și C”, cu o cotă procentuală din capitalul social în mărime de 33.16 % și a deținut funcția de șef de depozit până la 01.04.2024.

A menționat că la 01.04.2024, în timpul orelor de muncă, Galinei Timotin i-a fost adus la cunoștință ordinul nr.42 din 01.04.2024 cu privire la eliberarea din funcția de șef de depozit, accesul pe teritoriul companiei fiindu-i interzis din 01.04.2024 până în prezent.

Ulterior, la 25.04.2024, a expediat în adresa SRL „TITITI și C” o cerere prin care a solicitat: de a-i pune la dispoziție pe suport de hârtie, precum și în format electronic (scanat) la adresa de e-mail, contractul individual de muncă încheiat între „TITITI și C” SRL și Galina Timotin; ordinul de angajare a Galinei Timotin în funcția de șef de depozit; ordinul angajatorului

cu privire la încetarea contractului individual de muncă în care se menționează articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege privind concedierea Galinei Timotin din funcția de șef de depozit.

A indicat că până în prezent nu i-a fost înmânat contractul individual de muncă, respectiv, clauzele cu privire la funcția pe care reclamanta a deținut-o în cadrul SRL „TITITI și C" nu sunt determinate. Astfel, în ordinul angajatorului, la caz ordinul nr.42 din 01.04.2024, urma a fi indicat articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege care să reprezinte temeiul concedierii Galinei Timotin din funcția de șef de depozit. Însă, compania „TITITI și C" SRL, fără a se conduce de prevederile legale, a emis un ordin de concediere care nu corespunde rigorilor legislative și este neîntemeiat, respectiv, Galina Timotin a fost înlăturată din funcția pe care o deține în mod ilegal.

Temeiurile pentru concedierea angajatului sunt prevăzute la art.86 Codul muncii, însă niciunul dintre temeiurile prevăzute de articolul menționat nu este indicat în ordinul nr.42 din 01.04.2024. În lipsa temeiului, ordinul dat nu prezintă un act legal, pentru că de fapt acesta nici nu este motivat din punct de vedere juridic cu privire la motivele concedierii reclamantei din funcția de șef de depozit.

A specificat că ordinul cu privire la concediere se emite de către angajator. Potrivit ordinului nr.42 din 01.04.2024, angajator este Firma „TITITI și C" SRL, aceasta fiind reprezentată de directorul Tanas Vasile, însă conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.135169 din 02.04.2024, administrator al companiei este Tanas Pavel. Astfel, Firma „TITITI și C" SRL își exercită drepturile și își execută obligațiile prin administrator, care conform extrasului este Tanas Pavel și nu Tanas Vasile. Respectiv, ordinul nr.42 din 01.04.2024 a fost emis și semnat de o persoană neîmputernicită să execute obligațiile companiei. Din argumentele enumerate supra și circumstanțele de fapt, concluzionează că reclamanta Galina Timotin a fost concediată nelegitim din serviciu.

În argumentarea cererii partea reclamantă face trimitere la prevederile art.90 Codul muncii, răspunderea angajatorului pentru transferul sau eliberarea nelegitimă din serviciu, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținând cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului. În locul restabilirii la locul de muncă, părțile pot încheia o tranzacție de împăcare, iar în caz de litigiu - instanța de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensație suplimentară la sumele indicate la alin. (2) în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare ale salariatului.

A susținut că reclamanta este în drept să solicite pentru eliberarea nelegitimă din serviciu o despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 2 salarii medii lunare, care constituie suma de 25 297 lei, luând în considerare că lunar Galina Timotin avea salariul de 12 648,33 lei, iar reclamanta nu a primit salariul pentru luna aprilie și mai. Totodată, conform art.90 alin.(4) Codul Muncii, reclamanta poate solicita o compensație suplimentară, care nu poate fi mai mică decât 3 salarii medii lunare ale salariatului.

În acest context a adus la cunoștință că reclamanta deține funcția de șef de depozit la Firma „TITITI și C" SL. din anul 1998, ceea ce formează 26 de ani de activitate în cadrul companiei, iar acest fapt o îndreptățește să solicite o compensație suplimentară în mărime a 12 salarii medii lunare, adică suma de 151 780 lei.

A indicat că a fost concediată nelegitim, respectiv are dreptul să fie restabilită la locul de muncă în funcția de șef de depozit la Firma „TITITI și C" SRL și să fie încasat salariul pentru absența forțată de la muncă și compensațiile conform legii.

Poziția instanței de fond:

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.12.2024, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina către SRL "TITIT și C" privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare.

Solicitarea apelantului:

4. La 05.12.2024, avocatul stagiar Goreacii Laurența, reprezentantul apelantului Timotin Galina, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii contestate, cu emiterea a unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d.88, 104-107).

Argumentele părților:

5. În motivarea apelului, a indicat că obiectul cauzei civile l-a constituit anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, care nu corespunde normelor legale, în conformitate cu art.81 alin.(3) din Codul muncii. Odată emis, ordinul nr.42 din 01.04.2024 a produs efecte juridice, iar Galina Timotin a fost concediată în temeiul acestuia. Totodată, ordinul nr.46 din 05.04.2024 a fost calificat drept un nou act juridic, care urma să corespundă cerințelor legale, fără a putea fi considerat o completare a ordinului inițial de concediere. În acest sens, s-a subliniat că ordinul nr.42 din 01.04.2024 și ordinul nr.46 din 05.04.2024 reprezintă acte juridice distincte, care nu se completează reciproc, dar produc efecte juridice separate.

A precizat că instanța de fond a reținut că potrivit art.81 alin.(3) din Codul muncii, încetarea contractului individual de muncă trebuie formalizată prin ordinul angajatorului, cu indicarea temeiului legal complet al concedierii. În speță, deși ordinul nr.42 din 01.04.2024 nu a inclus inițial toate elementele necesare privind temeiul juridic, angajatorul ar fi remediat această omisiune prin emiterea ordinului nr.46 din 05.04.2024, în care s-a indicat expres că încetarea

raporturilor de muncă a avut loc în temeiul art.86 alin.(1) și art.184 din Codul muncii, invocându-se statutul de pensionar pentru limită de vârstă și respectarea termenului de preaviz de 14 zile.

În acest context, s-a arătat că instanța a recunoscut implicit neconformitatea ordinului nr.42 din 01.04.2024 cu prevederile legale, însă a considerat că emiterea ordinului nr.46 din 05.04.2024 ar fi remediat deficiențele inițiale. Cu toate acestea, s-a susținut că ordinul nr.42 din 01.04.2024 și-a produs efectele juridice până la eventuala anulare de către instanță, iar ordinul nr.46 din 05.04.2024 a constituit un act distinct, cu efecte proprii, ceea ce ar conduce la concluzia că Galina Timotin a fost concediată de două ori pentru aceeași funcție.

Nerespectarea procedurii legale de concediere a fost invocată în privința ambelor ordine. Astfel, în cazul ordinului nr.42 din 01.04.2024 încălcarea a vizat cerințele de formă și conținut ale actului, iar în cazul ordinului nr.46 din 05.04.2024 încălcarea a constat în neaducerea acestuia la cunoștința salariatei.

În susținerea poziției instanței, s-a reținut că reclamanta ar fi fost informată prin scrisoarea din 11.04.2024 cu privire la temeiurile legale ale concedierii și procedura aplicată, inclusiv obligația de predare a bunurilor până la data de 30.04.2024. Cu toate acestea, s-a arătat că această concluzie nu este susținută de probe veridice, întrucât scrisoarea respectivă nu a fost recepționată de Galina Timotin.

A conchis că caracterul esențial al comunicării ordinului de concediere a fost subliniat prin raportare la art.81 alin.(3) din Codul muncii, care impune aducerea la cunoștință a actului sub semnătură sau prin altă modalitate ce permite confirmarea recepționării. În lipsa unei asemenea dovezi, s-a susținut că ordinul nr.46 din 05.04.2024 nu a fost comunicat legal reclamantei.

Circumstanțele privind recepționarea sau nerecepționarea ordinului nr.46 din 05.04.2024 și a ordinului nr.51 din 11.04.2024 au fost apreciate drept esențiale pentru soluționarea cauzei. S-a arătat că scrisorile anexate la dosar aveau statut de nereclamate, iar completarea rubricilor privind recepționarea nu poate suplini lipsa unei confirmări efective de primire, motiv pentru care aceste înscrisuri nu pot fi considerate probe veridice și suficiente.

A precizat că aspectele privind administrarea probelor au fost, de asemenea, contestate. S-a invocat faptul că delegarea atribuțiilor către directorul adjunct Tanas Vasile nu a fost dovedită în faza de pregătire a cauzei, iar ordinul nr.1DDM din 01.10.2023 privind numirea acestuia a fost prezentat abia în faza pledoariilor. În pofida obiecțiilor formulate de partea reclamantă, instanța a admis această probă, considerată inadmisibilă. Nerespectarea termenelor și condițiilor de administrare a probelor a fost invocată prin raportare la faptul că pârâta nu a solicitat repunerea în termen pentru prezentarea acestora. În consecință, s-a susținut că hotărârea instanței de fond s-a întemeiat pe probe inadmisibile.

A indicat incidența motivului de casare prevăzut de art.386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă a fost argumentată prin faptul că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Totodată, s-a invocat interpretarea

eronată a normelor juridice privind actele juridice și distincția dintre cele două ordine de concediere.

5. *La 02.12.2025, avocatul Dorogoi Ion, reprezentantul apelantului Timotin Galina, a depus cerere privind concretizarea solicitărilor*, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea a unei noi deciziei prin care să fie anulat ordinul nr.42 din 01.04.2024 privind concedierea dnei Timotin Galina din funcția de șef de depozit; să fie restabilită Timotin Galina în funcția de șef de depozit la Firma „TITITI și C" SRL; încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime de 265.618,50 lei și compensației suplimentare în mărime de 151.780 lei (f.d.176-178).
6. În ședința instanței de apel, avocatul Dorogoi Ion, reprezentantul apelantului Timotin Galina, nu s-a prezentat. Prin cererea depusă la 02 decembrie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f.d.180).
6. În ședința instanței de apel, avocatul Sultan Cristina, reprezentantul intimatului SRL "TITITI și C", a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. Explicațiile în scris asupra cererii de apel au fost anexate la materialele cauzei (f.d.182-193).

Aprecierea instanței de apel:

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul judiciar consideră că apelul urmează a fi admis, cu casarea hotărârii primei instanțe, din următoarele motive.
8. În conformitate cu art.373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alți participanți la proces.

9. Prin prisma art.385 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emiţînd o nouă hotărîre.
10. Conform prevederilor art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi

obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

11. Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
12. În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.
13. Prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
14. Probatoriul administrat în speță atestă că prin ordinul nr.42 din 01 aprilie 2024 semnat de directorul Tanas Vasile a Firmei ”TITITI și C” SRL, a fost eliberată din funcția de șef de depozit pensionara Timotin Galina, în legătură cu starea economică complicată, cauzată de scăderea drastică a volumului de producere și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni (f.d.10).
15. Prin cererea expediată la 24.05.2024 în adresa SRL ”TITITI și C”, Timotin Galina a solicitat eliberarea pe suport de hârtie sau format electronic, contractul individual de muncă, ordinul de angajare în calitate de șef de depozit și ordinul de eliberare (f.d.11). Cererea nominalizată a fost recepționată la data de 27.05.2024, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d.13).
16. La data de 17.06.2024, Timotin Galina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL ”TITITI și C” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare (f.d.4-7).
17. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.12.2024, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina către SRL ”TITITI și C” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare (f.d.109).
18. Instanța de apel, analizând situaţia de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar și argumentele aduse în instanța de apel, consideră că concluziile instanței de fond expuse în hotărâre, sunt neîntemeiate, rezultate din aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei și interpretarea eronată a normelor de drept material, fapt ce constituie temei de casare a hotărârii pronunțate.

19. *Referitor la solicitarea apelantului/reclamantului privind anularea ordinului nr.42 din 01.04.2024 emis de SRL "TITITI şi C" privind concedierea Galinei Timotin din funcţia de şef de depozit*, instanța de apel expune următoarele.
20. Conform prevederilor art.45 Codul muncii, contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator,, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.
21. Art.10 alin.(2) lit.a),b) Codul muncii stipulează că angajatorul este obligat: să respecte legile şi alte acte normative, clauzele contractului colectiv de muncă şi ale convenţiilor colective; să respecte clauzele contractelor individuale de muncă.
22. Astfel, s-a constatat că la data de 01.08.2012, între SRL "TITITI și C" și Timotin Galina, a fost încheiat contract individual de muncă nr.93/12, salariatul fiind angajat în funcție de șef de depozit, pe un termen nedeterminat (f.d.69-70).
23. În prevederile art.86 Codul muncii sânt stipulate temeiurile de la lit.a) până la lit.z) în baza cărora se admite concedierea - desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată.
24. Conform art.81 alin.(3) Codul muncii, contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.).

Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

25. Astfel, prin ordinul nr.42 din 01.04.2024 semnat de directorul Tanas Vasile a Firmei "TITITI și C" SRL, a fost eliberată din funcția de șef de depozit pensionara Timotin Galina, în legătură cu starea economică complicată, cauzată de scăderea drastică a volumului de producere și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni (f.d.10).
26. Instanța de apel constată că ordinul nr.42 din 01.04.2024 privind eliberarea din funcția a Galinei Timotin, contrar prevederilor art.81 alin.(3) Codul muncii, nu conţine referirea la articol, alineat, punct şi litera corespunzătoare din lege, fiind indicat doar textul general - starea economică complicată a firmei și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni.
27. Reieșind din motivarea ordinului nr.42 din 01.04.2024 privind eliberarea din funcția a Galinei Timotin și, anume - starea economică complicată a firmei și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni, rezultă că acest

temei de eliberare se încadrează în prevederile art.86 lit.c) Codul muncii - reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

28. Prevederile art.88 Codul muncii stipulează procedura de concediere în cazul lichidării unităţii, reducerii numărului sau a statelor de personal, procedură care în cazul din speță nu a fost respectată.
29. Angajatorul nu a emis nici un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic (starea financiară precară a firmei), cu privire la reducerea numărului sau a statelor de personal, precum și nici în ședința de judecată nu au fost prezentate probe ce ar atesta schimbări esențiale în veniturile firmei pe anul curent, când a avut loc eliberarea din funcție a Galinei Timotin. Ba dimpotrivă, instanța de apel constată că prin ordinul din 01.10.2023, unii salariați au beneficiat de majorări de salariu (f.d.88), ca la scurt timp deja să fie invocată situația precară a întreprinderii.
30. Din moment ce în ordinul nr.42 din 01.04.2024 contestat în prezenta speță, este indicat ca motiv de concediere - starea economică complicată a firmei și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni, în cazul dat obligatoriu urma a fi mai întâi emis ordinul motivat al angajatorului din punct de vedere juridic sau economic referitor la starea economică a firmei și necesitatea micșorarea locurilor de muncă sau reducerea acestora, ulterior urma a fi realizată procedura conform art.88 Codul muncii și în final urmează procedura de concediere.
31. Însă, în cazul din speță, angajatorul nu a respectat procedura de concediere a Galinei Timotin, din moment ce a indicat ca temei în ordinul de eliberare a acesteia - starea economică precară a firmei și necesitatea micșorării posturilor de muncă.
32. La fel, instanța de apel nu poate reține argumentele avocatului Sultan Cristina, reprezentantul apelantului SRL ”TITITI și C”, că ulterior a fost emis ordinul nr.46 din 05.04.2024 prin care au fost corectate viciile/omisiunile din ordinul contestat nr.42 din 01.04.2024.
33. Completul de judecată examinând ordinul nr.46 din 05.04.2024 ”*Cu privire la completarea ordinului nr.42 din 01.04.2024*” atestă că acest ordin nu poate fi reținut ca o completare a ordinului nr.42 din 01.04.2024, deoarece aceste două ordine sânt distincte, având la baza concedierii Galinei Timotin, temeiuri de drept diferite.
34. În susținerea concluziei date, instanța de apel va face referire și la scrisoarea nr.8 din 11.04.2024 expediată în adresa Galinei Timotin, în care Angajatorul cert indică că ”*...Angajatorul a revizuit circumstanțele de desfacere a contractului individual de muncă...*” (f.d.74).
35. Astfel, Colegiul judiciar constată că ordinele nr.42 din 01.04.2024 și nr.46 din 05.04.2024 au temeiuri de drept diferite de eliberare din funcție. În primul caz – starea economică complicată a firmei și ca consecință micșorarea nivelului de ocupație a personalului din diferite subdiviziuni, iar în al doilea caz – statutul de pensionar pentru limita de vîrstă.
36. La fel, este de menționat că deși angajatorul SRL ”TITITI și C” a emis ordin de eliberare din funcție a Galinei Timotin din 01.04.2024, la data de 10.04.2024 a fost întocmită o notă de

serviciu de către Tanas Claudia, în care a fost indicat că Timotin Galina – șef de depozit a fost absentă la locul de muncă în perioada 02.04.2024 – 10.04.2024, fără a furniza o justificare sau notificare prealabilă (f.d.77).

37. În cazul dat, este de neînțeleasă poziția Angajatorului, pe de o parte la 01.04.2024 o eliberează fin funcție pe Timotin Galina, pe de altă parte din 02.04.2024 până pe 10.04.2024 deja îi constată acesteia neprezentarea la muncă fără motive. Astfel, Timotin Galina fiind concediată din data de 01.04.2024, nici nu urma să se prezinte la muncă în urma concedierii.
38. Nu poate fi reținut argumentul expus în cererea de chemare în judecată înaintată privind ilegalitatea semnării ordinului de concediere de către Tanas Vasile, din moment ce administratorul companiei este Tanas Pavel.
39. Conform ordinului nr.1ADM din 01.10.2023 emis de SRL ”TITITI și C”, Tanas Vasile a fost numit prin cumul în funcția de director-adjunct conform Regulamentului intern și a altor regulamente de activitate la întreprindere (f.d.88), astfel, la data semnării ordinului acesta deținea funcția de director-adjunct și semnarea ordinului de către acesta nu duce la nulitate.
40. Totodată, instanța de apel concluzionează că ordinul nr.42 din 01.04.2024 urmează a fi anulat, din motivele expuse la pct.25-37 din prezenta decizie, fiind constatată ilegalitatea concedierii Galinei Timotin, din motivele expuse în acest ordin.
41. Referitor la ordinul nr.46 din 05.04.2024, Completul de judecată relevă că acest ordin este distinct de ordinul contestat nr.42 din 01.04.2024 și nu poate fi luat în considerație ca o completare a ordinului nr.42 din 01.04.2024, deoarece temeiul de drept de concediere din ordinul nr.42 și ordinul nr.46 sânt diferite.
42. În concluzie, ordinul nr.42 din 01.04.2024 emis de SRL ”TITITI și C” privind concedierea Galinei Timotin din funcția de șef de depozit, urmează a fi anulat.
43. *Referitor la solicitarea apelantului/reclamantului privind restabilirea Galinei Timotin în funcția de șef de depozit*, instanța de apel expune următoarele.
44. Conform prevederilor art.89 alin.(1),(2) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată.

La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea eliberării din serviciu a salariatului.

45. Instanța de apel a stabilit că apelanta/reclamanta Timotin Galina ilegal a fost concediată din serviciu în baza ordinului nr.42 din 01.04.2024.
46. Totodată, Colegiul judiciar nu poate dispune restabilirea în funcție a acesteia, deoarece deși Timotin Galina a fost concediată prin ordinul nr.42 din 01.04.2024, mai există un ordin nr.46 din 05.04.2024 pe care Timotin Galina nu l-a contestat, iar la momentul examinării prezentului litigiu, ordin nr.46 din 05.04.2024 fiind în vigoare și prin care s-a dispus concedierea Galinei Timotin din data de 30.04.2024.
47. Astfel, Completul de judecată notează că și-a pierdut actualitatea solicitării de restabilire în funcție, deoarece deși instanța va dispune anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, mai există un ordin de concediere nr.46 din 05.04.2024 prin care s-a dispus

concedierea din 30.04.2024, ordin care nu a fost contestat de către Timotin Galina în prezenta speță.

48. Prin urmare, instanța de apel nu va dispune restabilirea în funcție a Galinei Timotin, deoarece ea este concediată din 30.04.2024 prin alt ordin și în baza altui temei de drept.
49. *Referitor la solicitarea apelantului/reclamantului privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 25 297 lei*, instanța de apel expune următoarele.
50. Prevederile art.90 alin.(1),(2) lit.a) Codul muncii (*în vigoare la data înaintării acțiunii*) stipulează că în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu.
51. Conform cererii de chemare în judecată, reclamanta Timotin Galina, prin intermediul avocatului-stagiar Goreacii Laurenția, a solicitat încasarea a 2 salarii medii pentru lunile aprilie și mai 2024 în mărime totală de 25 297 lei (f.d.6).
52. Instanța de apel nu poate reține solicitarea nominalizată, deoarece nu au fost argumentate și expuse temeiurile și motivele pentru care se solicită încasarea a 2 salarii medii pentru lunile aprilie și mai 2024 în mărime totală de 25 297 lei.
53. Cu atât mai mult, reieșind din faptul că ordinul nr.42 din 01.04.2024 privind concedierea Galinei Timotin urmează a fi anulat, precum și faptul că există un alt ordin nr.46 din 05.04.2024 prin care Galina Timotin este concediată din 30.04.2024 în baza la alt temei de drept, instanța de apel va încasa salariu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 01.04.2024 până la 30.04.2024.
54. Calcularea salariului pentru absența forțată de la muncă pe perioada 01.04.2024 până la 30.04.2024, urmează a fi efectuată de angajator, cu reținerea plăților obligatorii la bugetul de stat și la bugetul asigurărilor sociale.
55. *Referitor la solicitarea apelantului/reclamantului privind încasarea compensației suplimentare în mărime de 151 780 lei*, instanța de apel expune următoarele.
56. În cererea de chemare în judecată, reclamanta Timotin Galina, prin intermediul avocatului-stagiar Goreacii Laurenția, la solicitarea sumei de 151 780 lei a făcut referire la prevederile art.90 alin.(4) Codul muncii, invocând că deține 26 ani de activitate la întreprinderea dată, ceea ce o îndreptățește de a solicita 12 salarii medii, ceea ce echivalează cu suma de 151 780 lei (f.d.6).
57. Conform art.90 alin.(40 Codul muncii, în locul restabilirii la locul de muncă, părţile pot încheia o tranzacţie de împăcare, iar în caz de litigiu – instanţa de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensaţie suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puţin 3 salarii medii lunare ale salariatului.

58. Astfel, instanța de apel menționează că conform normei de drept menționate, salariatul beneficiază de compensație suplimentară în baza normei menționate, doar dacă nu solicită restabilirea în funcție a salariatului.
59. Însă, atât conform cererii de chemare în judecată, cât și apelului înaintat, reclamantul/apelantul are strict determinată pretenția de – restabilirea în funcție anterior deținută (f.d.7, 139).
60. Prin urmare, salariatul nu poate cere concomitent și restabilirea în funcție și încasarea compensației suplimentare, din moment ce art.90 alin.(4) Codul muncii prevede acordarea compensației suplimentare în locul solicitării de restabilire la locul de muncă.
61. Din considerentele expuse, instanța de apel va respinge solicitarea privind încasarea compensației suplimentare în mărime de 151 780 lei.
62. Nu poate fi reținută solicitarea din cererea de concretizare înaintată în instanța de apel de către avocatul Dorogoi Ion, în interesele apelantei Timotin Galina, privind încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă în mărime de 265 618,50 lei (f.d.178).
63. În cererea de concretizare înaintată în instanța de apel, avocatul Dorogoi Ion, în interesele apelantei Timotin Galina, a indicat că conform hotărârii Curții Constituționale, s-a declarat neconstituțional textul ”într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului” din art.190 alin.(2) lit.a) Codul muncii.
64. La acest aspect, Colegiul judiciar menționează că prin cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel, nici nu s-a solicitat 12 salarii medii lunare pentru absența forțată de la muncă, dar solicitarea este certă în mărime de 2 salarii medii lunare în mărime de 25 297 lei (f.d.7, 115, 139).
65. La fel, este de menționat că nici avocatul stagiar Goreacii Laurenția și nici avocatul Dorogoi Ion, în interesele reclamantei Timotin Galina, nu au solicitat în ședința de judecată în prima instanță încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă până la data pronunțării hotărârii sau salariului pentru absența forțată de la muncă în mărime de 12 salarii medii lunare, ba dimpotrivă au confirmat încă odată că solicită salariului pentru absența forțată de la muncă doar în mărime de 2 salarii medii lunare în sumă totală de 25 297 lei, expres indicat în pledoariile scrise anexate în prima instanță (f.d.90), precum și acest fapt încă odată a fost susținut de avocații apelantei Timotin Galina prin cererea de apel nemotivată și cererea de apel motivată în care expres au solicitat încasarea doar a 2 salarii medii lunare pentru absența forțată de la muncă (f.d.114-115, 136-139).
66. Conform art.372 alin.(3) Cod de procedură civilă, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părţilor, temeiul sau obiectul acţiunii şi nici nu pot fi înaintate noi pretenţii.
67. Astfel, Completul de judecată menționează că atât în prima instanță, cât și în cererea de apel, avocații apelantei Timotin Galina expres au solicitat încasarea doar a 2 salarii medii lunare pentru absența forțată de la muncă în mărime de 25 297 lei, deși erau în drept să modifice suma pentru salariu atât în prima instanță, cât și în cererea de apel, lucru neefectuat de avocați, prin urmare, suma solicitată printr-o cerere de concretizare separată de apel în mărime de 265618,50 lei nu poate fi reținută, nefiind modificată suma salariului

corespunzător perioadei pentru absența forțată de la muncă nici în prima instanță și nici în cererea de apel.

68. Conform art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
69. Luând în considerare că suntem în prezența unui litigiu de muncă, reclamanta fiind scutită de achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii, Colegiul judiciar în baza art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, va dispune încasarea de la SRL ”TITITI și C” în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 500 lei, din motiv că acțiunea a fost admisă parțial.
70. Din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanțe este incorectă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul, de a casa hotărârea și de a pronunța o nouă hotărâre de admitere parțială a cererii de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina.
71. În conformitate cu prevederile art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel înaintată de avocatul stagiar Goreacii Laurenția, reprezentantul apelantului Timotin Galina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina către SRL ”TiTiTi” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.12.2024 și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina către SRL ”TiTiTi” privind anularea ordinului de concediere nr.42 din 01.04.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației suplimentare.

Se anulează ordinul nr.42 din 01.04.2024 emis de SRL ”TiTiTi” privind concedierea Galinei Timotin din funcția de șef de depozit.

Se încasează de la SRL ”TiTiTi”, IDNO 1003600045197, în beneficiul Galinei Timotin, c/p *****, salariul neachitat pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă din data concedierii de 01.04.2024 până la data de 30.04.2024, cu reținerea plăților obligatorii la bugetul de stat și la bugetul asigurărilor sociale.

Se încasează de la SRL ”TiTiTi”, IDNO 1003600045197, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 500 lei (cinci sute) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Timotin Galina, se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței Serghei Dimitriu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Violeta Gîrleanu